

« نوای دل »

مدایح و مراثی

حضرت ابداء بالله الحسین (ع)

و یاران به وفای او

سُراینده

رضا قلی محمدی گرد خیلی

« مسعود »

سرشناسه: محمدی کردخیلی - رضاطقی - ۱۳۲۳

عنوان کتاب: نوای دل (مراثی و مدایح) محمدی کردخیلی - رضاطقی - ۱۳۲۳

مشخصات نشر: ساری - رضاطقی محمدی کردخیلی متولد ۱۳۲۳

مشخصات نگارش: ۱۵۲ ص - قطع رقی

شابک: ۹۷۸-۰-۴-۹۱۱۶۲-۲

ناشر: انتشارات پژوهشهای فرهنگی

فهرست نویسی: فیفا

نوبت چاپ: یکم

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

لیوگرافی: مجتمع چاپ امیرکبیر ساری

چاپخانه: مجتمع چاپ امیرکبیر ۳۳۳۵۱۱۰۰

فهرست	از صفحه الی صفحه
پیشگفتار	۷
مقدمه	۸
مدایح و ثنائی حضرت ابا عبدالله الحسین ^(ع) و یاران با وفای او	۲۰
دو بیتی به یاد حضرت ابا عبدالله الحسین ^(ع) و شهدا کربلا	۸۴
اشعار حضرت رسول اکرم ^(ص)	۹۲
دو بیتی به یاد حضرت رسول اکرم ^(ص) و عید مبعث	۹۶
اشعاری در وصف آن زبده عالم، جانشین حضرت خاتم مولا الموحیدین مولا امیر المومنین ^(ع)	۱۰۲
دو بیتی در وصف مولا علی ^(ع) و عید غدیر خم	۱۱۶
به یاد قطب عالم امکان، حضرت امام زمان ^(عج)	۱۲۸
دو بیتی فارسی و مازندرانی به یاد حضرت ولی عصر ^(عج)	۱۳۳
نغمه های دلنشین برای زائران خانه خدا و مناسک حج	۱۴۲
	۱۵۱

به نام آنکه سما را بلا عمد افراشت

به صدر صافی انسان گل محبت کاشت

محیط شعری «مسعود» را چنان انگيخت

که هر سفینه خود را ز گوهری انباشت

«سرافراز»

یک نگاه اجاب به مجموعه اشعار پارسی زبان به خصوص بعد از اقوام دولت صفویه در ایران در می یابیم که اکثر آنان علاوه بر توجه به مضامین حماسی، تفرنی، داستانی و مسائل اخلاقی و اجتماعی بخشی از آثار خود را به مدایح و مرثیاتی خاندان عصمت و طهارت اختصاص داده اند. بیان تاثرات انسانی از سبگواری ها و ذکر مناقب بزرگان در ادبیات کهن ایران سابقه ای طولانی دارد. مثل اعلای این ادعا سوگ سیاوش و سهراب و مانند آن است. هر یک شاعرانی که سلاطین زمان خود را مدح می گفته اند قسمی از ذوق و هنر خود را به بیان مقام والای پیغمبر گرامی اسلام^(ص) و مولای متقیان علی^(ع) و

اولاد اخیار او اختصاص داده اند و همچنین به مصائب حضرت ابا
 عبدالله الحسین (ع) و واقعه کربلا پرداخته اند گوئی می خواسته اند
 کفاره گناهی را که در ستایش از عمله ی جور مرتکب شده اند بدین
 طریق بپردازند تا قسمی از سیئات اعمال خود را بنوعی ترمیم کرده
 باشند . بهر حال آنچه مانده است آثاری است که از سوز درون برآمد
 و بر دهنها نشسته است همه ما ترکیب بند مشهور محتشم کاشانی را
 خوانده و با شنیده ایم که با چه براعت استهلالی واقعه ی کربلا را
 تصویر می کند و می گوید :

باز این چه شور است که در خلق عالم است

باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است

باز این چه رستخیز عظیم است کز زهرا

بی نفخ صور خاصه مادرش اعظم است

جن و ملک بر آدمیان نوحه می کنند

گوئی عزای اشرف اولاد آدم است